

עלון מס' 18 | פרשת וארא | טבת ה'תשפ"ג

נישות החסידות

פניני חיזוק לנשים
עפ"י רבינו נחמן מברסלב זיע"א ותלמידיו
כפי שלמדנו עט"ר מוהרא"ש זיע"א

זמני השבת: הדלקת נרות (דק 40) 16:18 | שקיעה 16:58 | צאת שבת ר"ת 18:11

פינת יקרת

גב' צ. בטוניאשוילי

הרב אברהם נאור שליט"א

פרשת וארא

א. בפרשת השבוע אנחנו קוראים על הניסים הגדולים שעשה הקב"ה עבור עם ישראל, ואיך הכה את מצרים מכות חזקות כדי שיוציאו את עם ישראל מארצם, וכך ספגו המצרים מכות: דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין, וברד (השאר בפרשה הבאה), והתחילו להבין שעם הקב"ה אסור לשחק.

ב. בתחילת הפרשה אומר הקב"ה למשה "אני ה'", וכי משה לא יודע מי זה ה', ומדוע צריך הקב"ה להגיד לו אני ה', אלא פירש רש"י הכוונה אני ה' נאמן לשלם שכר, כי בהאמת הקב"ה חותמו אמת, כלומר הקב"ה עושה בעולם בדיוק מה שצריך לעשות, מי שעושה רע מקבל חזרה עונש, ומי שעושה טוב מקבל שכר, אלא שהקב"ה מסיבותיו שלו לפעמים מעכב את השכר או העונש, אבל הוא נאמן לבסוף לתת לכל אחד מה שמגיע לו.

ג. מסופר על התנא הקדוש רבי עקיבא שפעם אחת נקלעה הישיבה שלו לחובות ונאלץ לצאת ולאסוף צדקה עבורם, וכדי שיוכל מיד לשלם לתלמידים ולאברים את המגיע להם על עמלם בתורה שלא ישארו הרבה זמן ללא פרנסה למשפחותיהם, הלך רבי עקיבא אל אישה עשירה - גבירה רומאית, וביקש ממנה הלוואה בסכום גדול מאוד, והבטיח שבעוד תקופה מסוימת לאחר שיאסוף את הסכום מעם ישראל הנדבנים, יחזיר לה את מלוא הלוואה.

הסכימה העשירה לתת את הסכום הגדול מאוד כהלוואה, אך בתנאי אחד, שיהיה מישהו ערב שאם לא יחזור אליה הכסף בזמן המוסכם, ישלם הערב את מלוא הלוואה, אמר לה רבי עקיבא "תודה לך מאוד, ובוודאי את צודקת שצריך ערב על סכום גדול כזה, מי שתרצי נבקש ממנו להיות ערב".

חשבה האישה וחשבה, ולבסוף אמרה כי רצונה שהקב"ה בעצמו יהיה הערב עבור הסכום, וכן היום הגדול שנסקף ממרפסת אחוזתה שעמדה על שפת הים גם הוא יהיה ערב, השיב רבי עקיבא מוסכם עלי הדבר, מיד בנתנה לו את מלוא הסכום ורבי עקיבא הלך בשמחה להחיות את נפשם של האברכים ועמלי התורה בישיבתו.

עברו הימים והגיע זמן הפרעון, ובדיוק חלה רבי עקיבא במחלה

קשה, ולא היה יכול להגיע ולשלם את הלוואה לאותה עשירה, והאישה עמדה במרפסת ביתה המשקיפה אל גלי הים והמתינה לשווא לבואו של רבי עקיבא.

יצאה הגברת אל שפת הים והתפללה אל הקב"ה ואמרה "רבונו של עולם, הרי אנחנו סיכמנו שאתה הערב על הלוואה שנתתי לרבי עקיבא שהוא מהעם שלך דואג ללומדי התורה שלך, ורק על סמך זה שהאמנתי בך נתתי לו סכום גדול כל כך, והנה עכשיו הגיע היום ורבי עקיבא לא הגיע להחזיר את הכסף, לכן אני פונה אליך ואל הים שאתם הערבים להחזיר לי את כספיי".

והקב"ה שמכין רפואה למכה עשה, באותו זמן במקום אחר בשפת הים ביתו של קיסר רומי נכנס בה רוח שטות, תפסה ארגז עץ מלא דינרי זהב ואבנים טובות וזרקה אותו לים, והגלים סחפו את הארגז עד לפתח ביתה של אותה עשירה שעמדה והמתינה, לקחה האישה את הארגז ונכנסה לביתה.

כעבור זמן החלים רבי עקיבא, ובא להחזיר את הלוואה, מיד כשהגיע התחיל להתנצל על שלא הגיע בזמן, אמרה לו האישה, אל תתנצל ואל תפחד, כבר קיבלתי את הכסף מהערב, וסיפרה לו את כל המעשה, ולבסוף אמרה בארגז היה הרבה יותר מהסכום שנתתי לך, לכן מה שמגיע לי לקחתי, וכל השאר שייך לך, כי הערבים שלך שלחו את זה, קח את זה אליך, ומאותו זמן נעשה רבי עקיבא עשיר גדול ויכל לפרנס בעצמו את תלמידיו הישיבה.

ד. לכן הפרשה שלנו היא חיזוק גדול באמונה בהקב"ה, שאם נטרח ונעשה צדקה וחסד, ומעשים טובים, בוודאי ובוודאי שנקבל עבור זה שכר, גם בעולם הבא, וגם בעולם הזה, כי גמילות חסדים הקרן קיימת לעולם הבא, אבל השכר הוא בעולם הזה, וכמו שרש"י שמי שמזיק ומציק לחבירו בוודאי ובוודאי שבסוף יקבל עונשו, גם בעולם הבא וגם בעולם הזה, כמו המצרים ששיעבדו את עם ישראל ובסוף נענשו בעונשים קשים ומרים מאוד.

ה. עלינו רק להתחזק ולהאמין בהקב"ה, וכבר אמר רבינו בספר המידות (אמונה סעיף כ') מתחילה צריך להאמין בה' יתברך, ואחר כך יזכה להבין אותו בשכל.

הקץ לסבל מגיע:
ארץ ניתנת מורשה.
אך קשה לקבל מהמשמע
מקוצר רוח
ומעבודה קשה.
במקום אל ה' לדבר
לכוון ולשים את הלב
הוא מושך עצמו למטה
מקשה מוכביד וכואב.
מחמיץ הזדמנות לחוות
כי זוהי אצבע אלוקים
הרוצה שתדע כי הארץ
שלו היא לעולמים.
ואף אם באות מכות
דם וצפרדע וכינים
יוצאים את העיר
ופורשים כפיים
ואל ה' מעתירים.
כי ה' את בריתו -
זוכר ועונה,
מוציא מציל גואל ולוקח,
וכשיש צורך -
מעשה בראשית ישנה:
בתוך הברד - אש תתלקח.
ואם נשתדל לא להיות
פרעה שהוא פה - רע
ממצרים נצא ונתחיל לחיות
בגאולה שתבוא במהרה!

המעיל ומכריז "הכפתור תפור בצורה חזקה ביותר, הוא ממש חלק מהבגד, הנך יכול להיות בטוח שהכפתור לא יפול לעולם!"

"תודה רבה, עזרת לי מאוד" הודה רבי אלחנן לג'קוב, נפרד ממנו לשלום וחזר לאכסניה בה התאכסן. למחר בבוקר מצלצל הטלפון האכסניה של רבי אלחנן, מר ג'קוב על הקו "רבי אלחנן, עדיין לא אמרת לי את הסיבה לשמה הגעת לאמריקה?". עונה רבי אלחנן "אמרתי לך, היה לי כפתור רופף וזה הקשה עלי מאוד, וברוך ה' שהענין הסתדר על הצד הטוב ביותר, באמת תודה רבה לך", השיב רבי אלחנן. למחרת בבוקר הטלפון שוב מצלצל באכסניה ועל הקו ג'קוב: "רבי אלחנן, אתם מסתירים ממני משהו, בבקשה בוא אלי למשרד. אני חייב לדבר איתך".

סיפור הכפתורים

מסופר על רבי אלחנן וסרמן הי"ד, ראש ישיבה בעיר ברנוביץ, רבי אלחנן היה נושא בעול הכלכלי של הישיבה. ולצורך כך היה נוסע לאסוף תרומות מנדיבים, באחת הנסיעות לאיסוף תרומות לישיבה נסע רבי אלחנן לאמריקה שם שכנו יהודים עשירים ואמידים ולזכות אותם להיות שותפים בהחזקת תורה. לא כל העשירים היו אנשים שומרי תורה ומצוות ובכך שתרמו והחזיקו לומדי תורה זכו לקבל חלק בזכות הגדולה הזו.

רבי אלחנן התכונן לצאת לדרך, הנסיעה לאמריקה ארוכה ומטלטלת, העלות גבוה מאוד, הנסיעה החלה ברכבת ומשם באוניה הנסיעה ארכה שבועות ארוכים עד ההגעה לחופי אמריקה "בשעה טובה" אומר רבי אלחנן "הגענו לאמריקה הקב"ה יעזור שנצליח עבור לומדי התורה" יד רבי אלחנן מהאוניה והחל במשימת נסיעתו, לעבור מגביר לגביר ולדבר אל ליבם לפתוח את הכיס ללומדי התורה.

רבי אלחנן מגיע למשרד, וג'קוב מקבל את פניו ושואל "רבי אלחנן, אנא ממך אל תסתיר ממני, מהי הסיבה האמיתית לשמה טרחת והגעת עד אמריקה?", ורבי אלחנן עונה: "הגעתי לאמריקה בשביל לתפור את הכפתור" "לא נכון! לא יכול להיות! לא הגיוני! אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים. יש כאן משהו נוסף, שאתה מסתיר ממני". ורבי אלחנן בשלו "אמרתי לך שהכפתור הזה התרופף פעם בכמה חודשים. בלתי אפשרי ללבוש מעיל כשמידי פעם נופל לו הכפתור ואני צריך ללכת איתו לחייט. זה יכול לקרות לי בישיבה או תוך כדי הליכה. לכן החלטתי שצריך לתפור אותו חזק בצורה שיותר לא יפול". ענה רבי אלחנן, נפרד מג'קוב וחזר לאכסניה.

אמריקה הגדולה, מירוץ החיים השורר בה, המרדף אחר הממון הורגש בכל פינה. רבי אלחנן פונה אל הגבירים, לעצור לרגע ולהתחבר לרוחניות ולהבין את הזכות הענקית שבא להציע להם לזכות בה. המשלחת איתה נסע רבי אלחנן לוותה בתלמידי הרב, פנה אחד התלמידים אל רבי אלחנן ואמר "רבי הלכנו לכל הגבירים באזור ועדיין לא אספנו מספיק כדי להחזיק את הישיבה, נותר עוד גביר אחד, יהודי אמיד מאוד יש אומרים אפילו הכי אמיד באמריקה, יש לו מפעלים רבים לתפירת וייצור בגדים וחליפות, אלפי פועלים, והמון הצלחה" רבי אלחנן עונה לתלמיד "מצויין בואו ניגש אל עשיר זה"

למחרת בבוקר מצלצל שוב ג'קוב, והוא נסער כולו: "רבי אלחנן, כל הלילה לא ישנתי, תאמר לי את האמת למה הגעת לאמריקה?" עונה רבי אלחנן "הגעתי לאמריקה בשביל לתפור את הכפתור!" "רבי, זה לא יכול להיות, כדי ליסוע מאירופה לאמריקה צריך לעבור דרך ארוכה מאוד, נסיעות ברכבת, ולהחליף רכבת, ואחר כך מספר שבועות באוניה. ההוצאות אדירות, הטרחה והטלטלה בדרכים, בחשבון פשוט בכל הכסף שהוצאת כדי להגיע לאמריקה יכולת לקנות עשרות מעילים חדשים! "רבי אלחנן" ממשיך ג'קוב "בן אדם לא מגיע מאירופה עד לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים! בבקשה אמור לי את האמת מדוע הגעת לאמריקה?"

התלמיד עונה לרבי אלחנן "רבי יש בעיה קטנה, העשיר הנ"ל אינו שומר תורה ומצוות מאז שהגיע לאמריקה והצליח בעסקיו החל אט אט להתרחק מיהדותו, התחתן עם נוכריה וכבר לא נראה כי נשארה בו זיקה לעם היהודי" בעיה נוספת אומר התלמיד "העשיר הזה הינו הקמץ הכי גדול שיש הוא לא נותן יותר מדולר אחד לאדם, כבר ניסו רבים וטובים להוציא יותר, ללא הצלחה"

רבי אלחנן עונה שוב בסבלנות: "כבר הסברתי לך שהכפתור הזה כל הזמן עשה לי בעיות, לא היתה לי ברירה אלא לבוא לחייט הכי טוב שיש לחברי שיתקן לי אותו בצורה הכי טובה שיש ושיותר לא יפול לעולם". בשעות הערב מתקשר שוב מר ג'קוב, ומתחנן על נפשו: "רבי, אתם מסתירים ממני משהו, בשביל מה הגעת לאמריקה???" "באתי לאמריקה כדי לתפור את הכפתור". "אבל זה לא יכול להיות, אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתור!", זועק ג'קוב, ורבי אלחנן בשלו: "האמן לי, בררתי המון חשבתי אולי איבדת את השפיות, אבל בכל מקום אמרו לי, שאתה ראש ישיבה חשוב מאוד, יש לך את הישיבה הכי טובה בליטא, מאות בחורים, גם הוצאת ספרים רבים, ופתאום עזבת את הכל ונסעת לאמריקה, בוודאי סיבה חשובה לך" ורבי אלחנן משיב שוב: "תבין, באירופה יש שלגים יש רוחות, הרבה יותר מאמריקה, שם מעיל טוב זה מצרך חיוני, בלתי אפשרי ללבוש מעיל עם כפתור רופף שנופל מידי כמה זמן".

רבי אלחנן עונה "אם כך מדוע שנסע אל עשיר זה?" עונה התלמיד לרבי אלחנן "רבי הדבר היחיד שיכול אולי להשפיע, זה שהעשיר בצעירותו למד עם רבי אלחנן בישיבה באותה כנה ובטח זכר אותך רבי" "מה שמו של העשיר אולי אזכור אותו" שואל רבי אלחנן "התלמיד עונה "יענקלה זהו שמו כפי שהיה בישיבה, אך מאז שהגיע לאמריקה שינה את שמו לג'קוב" רבי אלחנן מהרהר מעט ומכריז "נוסעים!"

למחרת לפנות בוקר מגיע ג'קוב לאכסניה דופק על הדלת ומבקש לשוחח עם רבי אלחנן, "תאמין לי, כבר יומיים שאני לא אוכל ולא ישן, אני כל הזמן חושב מה אתה מסתיר ממני, מה המטרה עבורה באת לאמריקה?" רבי אלחנן עונה שוב את אותה התשובה "הרי כבר אמרתי לך, הגעתי לכאן מאירופה לאמריקה כדי שתתפור לי את הכפתור!" זועק ג'קוב ופורץ בככי, "זה לא יכול להיות, אתה מסתיר ממני משהו, אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים!"

ג'קוב הופתע לראות את רבי אלחנן שאל לשלמו וחל לשאול את רבי אלחנן עיר הולדתו ומה עם החבר ההוא שהיה איתנו בישיבה, רבי אלחנן ענה לג'קוב וסיפר לו במשך שעה שלמה על בעיר בה גדלו מה השתנה בה ומה נשאר כפי שהיה.

רואה רבי אלחנן שג'קוב ממש בוכה ומתחנן לתשובה "אם אתה כל כך מבקש, אז אני אגיד לך למה הגעתי לאמריקה", פניו של רבי אלחנן הרצינו "נכון, אתה צודק, אדם באמת לא עושה את כל הדרך מאירופה עד לכאן רק בשביל לתפור כפתורים. יענקלה! ישמעו אזניך מה שפיך מדבר! בשביל מה הגיעה נשמתך מעולם האמת, מתחת כסא הכבוד, עד לעולם השפל הזה, ואחר כך כל צער העיבור של אמך והלידה, וצער גידול בנים, כל הדרך הזאת, כל הטרחה הרבה, בשביל מה? בשביל לתפור כפתורים? בשביל להקים מפעלי בגדים??"

לאחר כמה שעות אומר ג'קוב לרבי אלחנן "רבי אלחנן, למה הגעת לאמריקה? יש משהו שאני יכול לעזור?" "כן ג'קוב ידידי אתה יכול לעזור לי" אומר רבי אלחנן "במעיל שלי יש כפתור רופף, ובכל כזה שבועות אני צריך ללכת לחייט שיתפור לי אותו, שמעתי שיש לך מפעל של תפירת מעילים, אולי תוכל לעזור לי ולתת לחייט טוב שיתפור לי את הכפתור בצורה חזקה ביותר. שלא ישתחרר לעולם?"

"בשמחה רבה", עונה לג'קוב ושלח לקרוא לחיט הראשי והמקצועי ביותר שיש במפעל. החיט מגיע, וג'קוב מראה לו את המעיל עם הכפתור, "תתפור לרבי אלחנן את הכפתור הזה בצורה החזקה ביותר". לאחר מספר דקות חוזר החייט ובידו

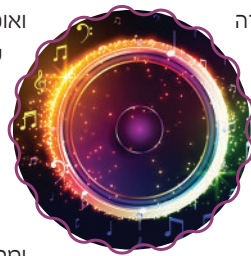
פנינה מזהר"ו

והדבקות של אדם מהעולם הגשמי הזה לעולם העליון הוא על ידי גגון וזמרה. ולהיפך, מנגן רשע שואב את הנגינה שלו מהאיטרא אחרא, מהס"מ, וממילא בתוך הנגינה שלו יש השפעה רעה, שגורמת לאדם להמשיך אל הרע ולהתרחק מהקב"ה, ורואים בחוש שיש שירים שמכניסים את האדם לדיכאון ועצבות, או להוללות והתפרקות ח".

ואומר לנו רבינו, שעכשיו שאנחנו נמצאים בגלות, עיקר הניגון והשירה בעולם מגיעים מהרע, כי הם שולטים בעולם, לכן מצוי לצערינו הרב שאפילו חזנים וזמרים של עם ישראל, שצריכים לשיר בקדושה נמשכים אחר הרע, ושירים שירים שאינם גונים, ואילו החזנים והזמרים הכשרים, בני אדם מזלזלים בהם, ומכנים אותם בשם "שוטים", ולכן אין ספק שאם שומעים שירים וזמרים שאינם גונים, יורד כל החשק מעשיית מצוות ומיראת שמים.

אבל עיקר העבודה שלנו היא אדרבה לחזק את הקדושה, ולשמוע ולשיר דווקא שירים ומנגינות קדושות, שיקרבו אותנו לעבודת ה', עם מילים של חיזוק, או שבח והודיה לה' יתברך.

יה"ר שנזכה להתחזק בזה, לשמוע רק זמרים יראי שמים, וממילא גם היראת שמים שלנו תתחזק, ונימשך תמיד רק אחרי הקדושה.

"אני לא מבינה למה" אמרה ברכה לבעלה, "אבל אני מרגישה שאין לי שום חשק להתפלל", ומיד הוסיפה "אפילו להגיד ברכות השחר אני מכריחה את עצמי, מי מדבר בכלל על כל השאר, ויום תהילים שהייתי רגילה להגיד כל יום כמו שביקש מזהרא"ש מאיתנו, מי זוכרת בכלל?!"

"את יודעת מה נראה לי?!" עונה בעלה, "זה הכל בגלל המוזיקה!"

"מה???" שואלת ברכה, "איך המוזיקה קשורה לכאן?"

רביה"ק אומר ש"מי ששומעת נגינה של מנגן רשע זה מדיק מאוד לעבודת ה'", וכן להיפך מי ששומעת מנגן כשר זה מועיל לעבודת ה'.

ורבינו ממשיך מסביר לנו, שהנגינה מגיעה ממקום מאוד עליון, כי הנגינה מגיעה מאותו מקום שמשם מגיעה הנבואה, ולכן קוראים למנגן גם חזן, מלשון חזון, שבתוך הניגון יש קצת מעין נבואה, ורואים בחוש שלמנגינה ושיר יש כח גדול לעורר אדם לחזור בתשובה, וכן לצאת מהעצבות ולהיות בשמחה ולהתקרב אל הקב"ה, וכמו שאמר מוהרנ"ת ששמע מרביה"ק שעיקר החיבור

פנינה במעבח

גב' ר.עזריאל

לחמניות כוסמין

- 1 קילו קמח כוסמין או לבן
- כפית שטוחה משפר אפיה
- 2 כפות שמרים
- לערבב יחד.
- להוסיף בהדרגה עם הלישה
- 4 כוסות חד פעמי מים פושרים
- 1/2 כוס שמן
- 1 כף מלח
- ללוש עד לקבלת בצק גמיש וחלק
- להתפיח שעה.
- לקלוע צורה של לחמניות
- למרוח ביצה שומשום וקצח
- לאפות בחום 180 מעלות

בריא לוי לדעת

גב' מ. ונשנבים

יתרונות:

בננות צהובות קלות יותר לעיכול, מאחר והעמילן העמיד שבהן משתנה לסוכר פשוט כשהבננה מבשילה. המדד הגליקמי הגבוה יותר של בננות בשלות, מביא גם לעיכול מהיר יותר.

מחקרים גילו שלבננות עשויות להיות רמות גבוהות יותר של נוגדי חמצון כשהן מבשילות.

חסרונות:

ככל שהבננה בשלה יותר, כך תכולת הסוכר גבוהה יותר.

תכולת הסוכר הגבוהה הזו הופכת בננות בשלות למשהו שחולי סוכרת סוג 2 צריכים בהחלט להימנע מלצרוך.

בננות ירוקות עשירות מבחינה תזונתית אך הן מכילות פחות נוגדי חמצון.

יתרונות

אם מנסים להימנע ממזונות המכילים תכולת סוכר גבוהה, צריכה של בננות ירוקות היא האפשרות הטובה יותר.

הבננות אידאליות גם לירידה במשקל! העמילן העמיד שבבננות גורם להרגשה של שובע והוא עוזר לשרוף שומנים במהירות רבה יותר.

עמילן עמיד קשור לכמה יתרונות בריאותיים נוספים, כגון שיפור בריאות המעי הגס, פרופיל שומנים טוב יותר של הדם ותנגודת מופחתת לאינסולין. כל היתרונות הללו נמצאים בבננה בוסר!

בננות ירוקות עוזרות לספוג את החומרים המזינים בצורה טובה יותר, ובמיוחד סידן.

איזו בננה טובה יותר לבריאות שלכם ?

בננה מכילה את החומרים המזינים הבאים:

אשלגן, ויטמין B, ויטמין C, מגנזיום, נחושת, מנגן, סיבים תזונתיים

לבננה שהיא פרי בסיסומיזין במדינות הטרופיות, יש מעריצים רבים גם ברחבי העולם. בנוסף לחומרים המזינים שהן מספקות, הבננות מהוות מקורות מצוינים לנוגדי חמצון כגון דופמין וקטצ'ין.

בננה בגודל בינוני מכילה כ-90 קלוריות והיא חטיף נפלא. אם הבחירה בין בננות ירוקות לצהובות מבלבלת נרכז כמה גורמים שיכולים לעזור לנו להחליט: בננות יכולות לעבור מהר מצורה מוצקה וקשה עם קליפה ירוקה לקליפה צהובה חומה מנומרת.

כדי שזה יקרה, פועלים כמה תהליכים הקובעים הן את הערך הכימי ותזונתי של הפרי וכן את מרקם הקליפה שלה.

הבננות, כמו פירות אחרים, מבשילות בזכות הורמון שנקרא אתילן.

כשהבננות מבשילות, האתילן הופך את הסוכרים המורכבים לסוכרים פשוטים ומפרק את הפקטין, חומר ששומר על הבננות קשות. כמו שהשינויים מתרחשים בפנים, בו זמנית השינויים בהרכב הקליפה מתרחשים בחוץ. ההורמונים מפרקים את הפיגמנטים הירוקים שבבנות בוסר ומחליפים אותם בפיגמנטים צהובים.

בננות בשלות קלות יותר לעיכול אך מכילות פחות חומרים מזינים.

הוא מהלך בין השבילים, מיוחד וחושש. החושך הסמיך אינו מאפשר לו לראות, האם הוא הולך בכלל בכיוון הנכון, או שמא טועה הוא בדרכו. והנה מצא פנס המאיר את הדרך. אורו של הפנס קטן וחלוש, אך בעזרתו יוכל להבחין בקוצים ובבורות המסוכנים ולהינצל מהם. השעות חלפו, והנה לשמחתו הרבה - אור בקע ממזרח, עלה עמוד השחר. "עתה יעלמו מכאן החיות הרעות, וגם השודדים ישובו למחבואם!". שמח בליבו, אך עדיין לא יכול היה לדעת אם הוא הולך בכיוון הנכון. המשיך וצעד בדרכו, והנה - פרשת דרכים לפניו, שלט גדול מורה בבירור לאן מוליכה הדרך ימינה ושמאלה. עתה כבר יכול היה לדעת את הדרך הנכונה. גם העולם הזה דומה ללילה. החושך שורר ולא תמיד אנו יודעים כיצד נגהה ומה נעשה בכל מצב. כשאנו מקיימים מצווה - "נר מצווה"

המצווה היא כמו נר, כמו פנס. היא מגנה עלינו מסכנות. כאשר לומדים תורה - "יתורה אור", נעשה אור גדול יותר, שמציל אותנו מסכנות רבות יותר. אבל כשאנו לומדות את ההלכה, את ההוראות שנותנת לנו התורה הקדושה - הרי זה כמו פרשת הדרכים - אנו יודעות מה מותר ומה אסור, מה הידור ומה חומרה, מה חובה ומה הנהגה טובה - וכבר אין בלבול, ואין תהיה.

שעת לילה מאוחרת, החושך והאפלה שוררים בכל. רק הכוכבים מנצנצים על רקיע הקטיפה השחור.

בדרכים החשוכות מהלך לו אדם, מנסה למצוא את דרכו ולהגיע למקום יישוב. סכנות רבות עורבות בדרכו. הוא עלול להיתקל בקוצים וברקנים, ובצידי הדרכים - בורות מסוכנים. בשעת לילה מסתובבות בער חיות רעות, וגם השודדים יוצאים ממחבואם...

נא ונא אני מאד מבקש אותך עכשיו הם ימי שובב"ם, ארבעים יום שהאריז"ל אומר שבימים אלו יכולים לתקן את כל החטאים, ולכן תשתדלי מאד בימים אלו לעשות הרבה חסד עם נשות אנשי שלומינו, ועיקר החסד לסחוב אותן מהבית שיבואו להאולם לילי שמחה, כי זה מצווה גדולה מאד מאד

בעזה"י יום ו' עש"ק לסדר וארא כ"ט טבת התשע"ג

ה' לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לנעוץ וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנישואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מידת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעומת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מידת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהוב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נישואיהם. חזקי ואמצי מאד ותעשי התחלה חדשה מהשבת הזו, ותראי איך שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

שלום רב אל תחי'

אני מאד מאד מבקש אותך שתקבלי על עצמך בעת הדלקת הנרות לבקש הרבה ממנו יתברך, כי אז הוא עת רצון גדול בשמים להאשה, כל מה שהיא תבקש היא תקבל, ולכן תהי חזקה בזה מאד מאד, כי התפלות שהאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מאד מקובלות בשמים, ומכל שכן שמורידה גם כמה דמעות וכו', זה שובר את כל המנעולים הסגורים, ולכן תבקשי אז על עצמך ועל שלום בית, ועל פרנסה, ועל הילדים, ואם היית יודעת איזה עת רצון זה להאשה בעת הדלקת הנרות, לא היית זזה מהנרות ומבקשת ומתחננת מלפניו יתברך כל מה שאת צריכה וכו' וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במידת הסבלנות שאין מידה יותר יפה מזו, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק

המאחל לך שבת שלום

המשך הסיפור מע' 2

לחזור ליהדותי"

ומאותו יום יענקלה - ג'קוב שינה את אורח החיים בהם היה חי, החל לקבוע עיתים לתורה, וכמובן שתרם את כל הונו עבור לומדי התורה ובפרט לשיבתו של רבי אלחנן מספר שנים לאחר סיפור זה זכה רבי אלחנן למות על קידוש ה' בשואה האיזומה. סיפור עוצמתי ומרגש זה דורש מאיתנו לחשוב שוב, למה הגענו לכאן? מה התכלית? האם הממון, הכבוד או הבית היפה הם האלו אותם כפתורים שבמעילנו? האם את כל החיים שאנו חיים כאן רק כדי לתפור כפתורים??

"בעצמך אמרת, הרי זה לא יכול להיות שאדם יגיע לכאן מאירופה לאמריקה נסיעה של חודש בסך הכל, רק בשביל לתפור כפתורים, אז בשביל מה הנשמה שלך עברה תהליך כל כך ארוך מעולם האמת עד לעולם הזה, האם בשביל לתפור כפתורים?", קרא רבי אלחנן מדם לבו האוהב. ג'קוב יוצא מהאכסניה נסער עד עמקי נשמתו, בימים הבאים היה נסער כפי שלא היה כך מימיו "אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים!" "בשביל מה הגעתי לכאן, מה התכלית שלי בזה העולם, מה המטרה, ג'קוב חוזר לרבי אלחנן ובוכה את נפשו "רבי עזור לי לשנות את דרכי, לחזור לשרשי,

פִּינֵת השמחה

בעל יושב עם אשתו בסלון ואומר לה, "רק שתדעי לך, אני ממש לא מוכן לחיות במצב של צמח כשחיי תלויים במכשיר כלשהוא. אם זה יקרה פעם, פשוט תנתקי את החשמל."

"בסדר", אמרה אשתו, קמה מהכורסה והוציאה לו את הטלפון מהמטען...

חברות יקרות, העלון הזה בנוי כולו על שותפות ואחדות. כ"ק מוהראש ביקש מאיתנו שכל אחת תחזק את השניה. כאן יש לנו את המקום לעשות זאת! אני ממש אשמח שכל אחת תקח נקודה שהיא מתחברת אליה לכתוב ממנה טוב לכולנו בדרך רבינו הקדוש ומוהראש זיע"א ונפרסם זאת בעלון. כולנו יכולות ומסוגלות! **מחכה לשמוע מכן**

! נאור. 054-6413619 | Amnaor@gmail.com

עיצוב ועימוד: כנפי דמיון - 054-8527622

העלון מוקדש לרפואתן השלמה של חברותינו - רונית בת לאה - תרצה בת הדסה - סיון בת יפה